

Fakulta

Jednoho dne jsem šel po fakultě domů. Když jsem se ovšem vracel do kanceláře pro zapomenuté klíčky, zastihl mě tam trenér Willis, který řekl: Chci tužku, jen tužku .....

Prohrábl jsem si zpocené vlasy a unaveně přesto rychle se otočil, podal mu ze svého hrnečku na tužky a pera obyčejnou tužku. Trenér si ji vzal a ohmatal v ruce, pak ji chytil za hořejšek a rychlostí blesku mi propíchl dlaň. V té chvíli jsem popadl klíče a utíkal na chodbu, tam si mě ovšem svalnatý chlapík zase našel. Běžel za mnou jako při závodech na olympijských hrách, okamžitě jsem měl ale jasno kam zamírím a kde to tělocvikář nezná. Běžel jsem pár kroků rovně, ale pak jsem se obratně otočil a zaběhl do kabinetu chemie, kde jsem to dobře znal. Schoval jsem se za pár vzorků a jeden jsem si vzal do ruky. Když trenér přišel, vyběhl jsem na něj zezadu a hodil na něj vzorek. Muž se ovšem okamžitě vzchopil a zabodl mi do zad nůž. Sám ale zkolaboval a spadl na zem. Sebral jsem se a běžel, ani nevím kudy. Otevřel jsem dveře s nápisem Bathroom a spatřil sprchující se ho žáka Caseyho, udělal jsem několik posledních kroků a doufal, že Casey není Willisův spojenec. Pak jsem začal cítit tu děsnou bolest od vpichu v zádech a od své vlastní tužky a k tomu také přispěly náhlé mžítiky před očima. Psadl jsem mu do náruče a on mi rukou projel vlasy. Nevím proč, ale zatahal za ně a mě se najednou odvinula půlka lebky a z hlavy se mi začala linout krev. Slyšel jsem poslední kapky vody, jak se linou ze sprchy a dopadají na zem. A pak jsem zemřel .....

Třeboň 2008, Aneta Karpíšková (*1997)